

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library City
CORNER FRITCHARD AVE & MCGREGOR ST.
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA
UKRAINIAN LABOR NEWS
Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

РІК III. Ч. 48. СЕРЕДА, 15. ЧЕРВНЯ, 1921. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JUNE 15th, 1921. No. 48. VOL. III.

Новинки.

ПРИЗІД КРАСІНА ДО КАНАДИ ЗАПЕВНЕННЯ.
Леонід Красін приїждить до Канади в недалекій будучині.

ЛОНДОН, 13. червня. — Леонід Красін, російський радянський міністр торгівлі і промислу, планує прибути до Канади і Злучених Держав в близькій будучині. Так зістала ним остаточно поінформована в бюрі Красіна Канадська Преса. Красіна подорож буде відносити ся виключно до торгівлі і не буде мати політичного значення. В його бюрі сказано, що він (Красін) не сподієть ся, щоб його виїзди були поставлені які перешкоди.

Американські бізнесмени в зносинах з Красіном.

НЬЮ ЙОРК, 10. червня (Канадська Преса). — Групи людей, репрезентуючі американські бізнесові інтереси, були в зносинах з Леонідом Красіном, радянським міністром торгівлі і промислу. Так заявляє майор Вільям Світ, який щойно повернувся до Злучених Держав після бізнесової поїздки по краях центральної Європи.

Замовлення Росії за границею.

ПАРИЖ, 12. червня. — В розмові з лондонським кореспондентом "Пегі Парізіан" заявив нині рос. радянський міністр торгівлі і промислу Леонід Красін, що Росія побила на ось яку суму замовлення в інших краях: на 5,000,000 фунтів штерлінгів в Англії, на 50,000,000 корон в Швеції, на 3,000,000,000 марок в Німеччині і на 10,000,000 доларів в Злучених Державах.

ОКОЛО НОВОЇ АВАНТУРИ НА ДАЛЕКІМ СХОДІ.

Протест Чічеріна до альянтів.

РИГА, 8. червня. — Російський народний комісар заграничних справ Чічерін вислав до правительств Англії, Франції і Італії ноту, в якій заявляє, що японське правительство піднірає банди Семенові і Каледя, які займають тепер китайську східну залізницю. Чічерін закликає дальше французькому правительству, що воно є одним з активних чинників в сій новій інтервенції і бере участь в японських плянах завоювати Сибір. Нота робить морально відвчальними за авантуру на Далекім Сході всі альянтіські правительства і кінчить ся рішучим протестом проти такої акції альянтів.

Відповідь Англії на ноту Чічеріна.

ЛОНДОН, 9. червня. — Бритійський міністр заграничних справ Іра Корзон вислав відповідь на ноту російського радянського правительства, в якій Росія протестує перед Великою Британією і Францією проти інтервенції, яку сказано у російській ноті, мала заснувати в Владивостоті "біле" правительство і гадає спровадити до того міста генерала Врангеля, бувшого противбашевського провідника в південній Росії.
Іра Корзон заявляє, що со-

вітська нота не може бути прийнята, та що британське правительство не буде вводити в ніяку переписку в тій справі з російським міністром заграничних справ Чічеріном.

Японія жадає від Далеко-Східної Республіки трох міст.

РИГА, 8. червня. — Одержана тут сьогодні депеша московської агенції Роста говорить, що Японія жадала від Далеко-Східної Республіки передавати під контролю Японії трох важних міст в тій республіці, а саме Хабаровська, Благовещенська і Чіта. Домагання включають також надане чужинцям концесій на копальні і лісові підприємства, свободної плавби на річці Амурі і заплати за втрати, які понесли Японці наслідком горожанської війни на території Далеко-Східної Республіки.

Правительство в Чіті грозить Японії мілітарними операціями.

ТОКІО, 8. червня. — Депеша з Харбіна доносить до тулешної часописи "Нічі Шімбун", що правительство Далеко-Східної Республіки загрозило в ноті до японського правительства мілітарними операціями проти тих елементів, які заснували нове правительство в Владивостоті. Нота заявляє, що будуть заряджені військові кроки, як би Японія не згодилася на здавнене Далеко-Східною Республікою політичних заурень у Владивостоті, і як не буде признавати власті старої міліції в Приморській області і не видасть сконфіскованого зброї.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Шумський представник Радянської України в Польщі.

МОСКВА, 19. мая ("Роста", Відень). — Правительство Радянської України іменувало Олександра Шумського своїм представником в Польщі.

Закон про комнезаможі.

ХАРКІВ, 10. мая (почтою). — Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет затвердив і оголосив закон про "Комітети Незаможних Селян". Сей закон обіймає слідуєчі точки:
1. Права незаможних селян.
2. Склад і організація комнезаможі.
3. Взаїмне відношене між комнезаможими і іншими органами радянської влади та круг діланя комнезаможі.

Вибори до Ради в Житомирі.

ХАРКІВ, 12. мая (почтою). До Ради в Житомирі вибрано 203 делегатів; між ними 132 комуністів, 3 комуністів-бундістів, 2 жидівської комун. партії, 2 комуністичного союзу молодіжні і 74 безпартійних.

Губерніяльний зїзд гірників Донбасу.

ХАРКІВ, 6. мая (почтою). — В Бахмуті скінчили ся наради першого губерніяльного зїзду гірників Донецького басейну. Зїзд був скликаний в цілі зорганізувати губерніяльного відділу союзу гірників і зго-

ворення цілого ряду питань, які стоять в злузі з донецькою промисловістю, а передовсім з виповненем означеної програми, після якої Донбас має видобути в 1921 р. 600 мільонів пудів вугля.

В Донецьким басейні працює під теперішню пору 150,000 гірників.

Справа харчів є зовсім вдоволяюча.

МОСКВА, 11. мая ("Роста", Відень). — Український народний комісар харчів Владімирський заявив в розмові з представниками преси, що справа харчів на Україні є дуже вдоволяюча.

Губерній: Харківська, Одеська, Миколаївська і Катеринославська пригтовляють ся активно до заграничної торгівлі.

Посівна кампанія була переведена на цілій Україні з дуже добрим успіхом.

Безплатні медицини в Київі.

КИЇВ, 1. мая (почтою). — З 1. мая введено в Київі безплатне видаванне лікарств на підставі рецепт лікарів у всіх антиках міста.

Пригтоварення кооператив до торговобіну з селянами.

РОСТІВ НАД ДОНОМ, 9. мая ("Роста", Відень). — Кооперативи на Україні пригтовляють велику скількість домашнього краму і інших товарів вартості мільонів рублів, щоби їх виміняти на средства поживи у селян.

Місія Українського Червоного Хреста в Празі.

ПРАГА, 12. мая (почтою). — Місія Українського Червоного Хреста розпочала вже свою працю в справі повертання на Україну українських полонених. Уже в короткім часі відідуть домів перші транспортні полонених.

Кіннота Буденного на фронті праці.

РОСТІВ НАД ДОНОМ, 10. мая ("Роста", Відень). — Ген. Буденний, командант армії червоної кінноти, який прибув до Ростова над Доном, зложив слідуєчий звіт:

Червона кіннота на Україні вюрала і засіяла для найбільшій селян 40,000 десятин землі і засаділа 4,000 яринних городів. Вози і хліборобські знаряддя були направлені у військових вартатах. Крім сього підітчили армієські агітатори вели активну просвітну і пропагандистичну працю серед селян.

380,000 транспортних робітників на Україні.

МОСКВА, 14. мая ("Роста", Відень). — "Звєстія" доносить, що число залізничних і корабельних робітників на Радянській Україні виносило до кінця цвітня 377,689. Разом з родинами числять вони 1,500,000. Для робітників водного транспорту заложено 193 осередків з поживою для дорожніх і 182 осередків для дітей.

Направи в порті Одеси покінчили.

МОСКВА, 12. мая ("Роста", Відень). — Всі школи, спринчені в порті Одеси підчас останніх років через бомбардуване і окупацію ворогами, зістали вже направлені.

Між Одесою і Новоросійськом піднято сього тижня правильну комунікацію пасажирськими кораблями.

Університет ім. Драгоманова в Київі.

МОСКВА, 13. мая (почтою). — Український університет в Київі числять покищо три головні відділи:

1. Інститут Народного Здоров'я.
2. Вищий Інститут Народної Освіти і З. Дошкільний факультет.
Виклади відбуваюють ся в більшости на всіх трох відділах на українській мові. Професори і студенти є звільнені від мобілізації і одержують свій пайок.

Вищі школи в Київі.

МОСКВА, 13. мая (почтою). — Крім українського університету існують в Київі ще слідуєчі українські вищі школи: "Інститут Зовнішніх Зносин" (дипломатична школа), "Українська Академія Наук" і "Архітектурний Інститут".

Господарські і фахові школи.

Що до різних господарських і других фахових шкіл, то основно їх стільки, скільки в даному напрямку проявилось охоти і волі саме громадянство. Большевики ніяких перепон не ставлять. Характер шкіл залежить виключно від складу учителя і слухачів. Ніяких перешкод для українзації нема.

На селях заінтересоване школо дуже велике. Заходами і кошитами самих селян відновлено всі старі і побудовано багатов нових шкіл. Характер всіх шкіл чисто український. Удержує школу саме село.

Перші червої інженери.

МОСКВА, 9. мая ("Роста", Відень). — В Технічній Інституті в Київі відбула ся промоція перших залізничних інженерів.

Організація професійних союзів покінчена.

МОСКВА, 12. мая (почтою). — На Радянській Україні внутрішня організація професійних союзів вже покінчена. Два найцять губерніяльних міст числять поверх один мільон членів професійних союзів.

З СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Всеросійський конгрес кооператив.

МОСКВА, 19. мая ("Роста", Відень). — На третім засіданні Всеросійського Конгресу Кооперативів переведено дискусію над промисловими кооперативами. Доклад про промислові кооперативи вголосив Файгін, який звернув увагу на відновлене домашнього промислу і на злуку промислових кооперативів в економічних округах.

На підставі декрету з 7. цвітня кооперативи одержали право не лише організувати виміну, але також продукувати артикули на виміну зі заграничними державами. Завдяки більшій індивідуальній діяльності і довірю населеня кооперативи можуть зорганізувати свою діяльність на великі розміри, обіймаючи цілий край так, що всяке приватне посередництво буде виключене.

Зокрема дискутовано широко над організацією кооперативів по малих селях. Сі кооперативи повинні бути лучнішим між містом і селом через

активну торговельну звязь з рідними і професійними союзами.

Організація споживчих і промислових кооператив.

МОСКВА, 5. мая ("Роста", Відень). — Центральний комітет союзу металевих робітників розпочав енергічну діяльність в справі організування споживчих і промислових кооперативів.

Великі засоби товарів для ужитку селян заготовлено для виміни за хліборобські продукти.

Совітська Росія зовсім вільна від пошестій.

МОСКВА, 2. червня ("Роста", Відень). — В Москві відбув ся Всеросійський Бактеріологічний Зїзд, на яким були також делегати з Далеко-Східної Республіки. В конгресі взяло участь около 500 делегатів і гостей.

Зїзд отворив промовою народний комісар здоров'я Семашко. У своїм звіті заявив він, що кампанія для побороення пошестій була переведена з повним успіхом і нині Совітська Росія є зовсім вільна від пошестій.

На конгресі переведено дискусію над средствами охорони проти занесеня хороб, що є тепер поширені в Манджурії і Персії.

До Росії прибуло багато кораблів з товарами.

МОСКВА, 3. червня ("Роста", Відень). — До Петрограду прибуло багато кораблів з товарами, замовленими народним комісаріатом заграничної торгівлі.

З РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІК.

Конгрес Білоруських Профсоюзів.

МОСКВА, 19. мая ("Роста", Відень). — В Мінську відбув ся конгрес профсоюзів всіх галузей промислу в Білорусії. В конгресі взяло участь 308 делегатів, з них 213 комуністів, 94 незалежних і один меншевик.

Вигляди на добрі живня в Азербайджані.

МОСКВА, 19. мая ("Роста", Відень). — З Баку доносять, що вигляди на сьогорічній живня в Азербайджані є добрі. Підчас посівної кампанії армія одержала приказ помагати селянам в праці і віддати їм до ужитку всі військові коні.

Бавовна в Туркестані.

МОСКВА, 19. мая ("Роста", Відень). — В Туркестані засіяно сей весні 175,000 десятин бавовни.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Зріст Комуністичної Партії Франції.

ПАРИЖ, 16. мая (почтою). — Головний секретар Комуністичної Партії Франції Фросар пише з приводу маючого ся відбути надзвичайного конгресу в "Журналі ді Пепль":
"Конгрес буде мати до поалагодженя лише одну справу, а іменно ревізію статута, який мусить бути змінений згідно з тезами і 21 услівями Комуністичного Інтернаціоналу".

Фросар подає слідуєчі числа про стан членства в партії: "В марті 1920 р. перед конгресом, на яким прийшло до

розколу, соціалістична партія числила 130,000 членів. В марті 1921 р. належало до французької секції Комуністичного Інтернаціоналу 122,000 членів. Числа доказують, що розкол на конгресі в Тур дуже мало ослабив партію.

Після розколу пішли за центристом Льонге лише послі. І се добре стало ся, що вони пішли, бо партія зискала через се на революційній рішучості".

Поверх 5,000,000 безробітних в Англії.

ЛОНДОН, 6. червня. — Армія безробітних в Англії дійшла до 5,000,000, коли 600,000 ткацьких робітників вийшли через знижку платні на страйк. Індустрія є під теперішню пору зовсім спаралізована. На 500 залізних гут лише три є чинні, всі прочі закриті з причини браку вугля.

Страйк поштової служби в Італії.

РИМ, 10. червня. — Вчора розпочав ся страйк поштової служби в Італії. В Римі поліція обсадила поштові уряди, щоби дати охорону страйководам. Правительство подало до відома, що кожний робітник мусить підписати окрему декларацію, заки буде назад прийнятий до праці.

Комуністи до шлесського пролетаріату.

ПАРИЖ, 7. червня. — Об'єднана Комуністична Партія Німеччини з огляду на повстанне, яке відбуваєть ся на Горішньому Шлеску, видала до всього німецького пролетаріату відозву, в якій показує, що німецькі капіталісти пригтовляють війну з Польщею. Вона закликає всіх робітників до загального страйку.

"Робітники і робітничі! Капіталісти лагодять нову війну. Військо збрить ся. Чи хочете ви знову імперіалістичної війни? Чи знову сини пролетарські мають проливати ріками свою кров на користь, на честь і славу буржуазного зброду, військових спекулянтів? Чи знову мають зносити знущання старих генералів?"

Ні!

Ширіть генеральний страйк! Вибирайте політичні ради! Фабрики та заводи перебирайте в свої руки! Збройте ся для оборони свого посідання. Бийте польську та німецьку контрреволюцію! Горішній Шлеск шлеському пролетаріату!

Геть з імперіалістичною війною! Хай живе революція!"

ВАРШАВА, 7. червня. — Польсько-румунські переговори доходить до кінця. Торговельний договір буде підписаний обома делегатами в Букарешті. Щоби познакомити ся ближше з торговельними умовами і економічним станом Польщі, румунські делегати звидять передтим Познань, Гданськ, Торунь, Краків і Лодзь.

Засуд комуністів в Польщі.

ВАРШАВА, 12. мая (почтою). — "Газета Поранна" доносить, що військовий суд у Варшаві засудив двох комуністів за те, що вони були членами комуністичної партії.

Одного з них засуджено на 4 роки, другого на 6 місяців в'язниці. Обоє держали у в'язниці від мая 1920 р.

В Кракові розпочав ся процес проти провідників комуністичного руху, які вели комуністичну пропаганду в різних сторонах Польщі.

Рішили не випускати до Палестини большевиків.

ЛОНДОН, 5. червня. — З Єрусалиму доносить до лондонського "Таймса", що Сер Герберт Семюїл, високий комісар для Палестини, видав розпорядок, яким забороняєть ся большевикам вступ до того краю.

Між імігрантами, які прибули доси з Росії, знаходять ся значне число сторонників большевизму; на будуче іміграційні власті будуть пильно наглядали за тим, щоби скількість і якість імігрантів відповідала точно постановам уряду.

Арештовано убійника Розі Люксембург.

БЕРЛІН, 9. червня. — Тут арештовано вчора Оттона Рунге, офіцера берлінських добровольців, який мав убити Розу Люксембург, провідницю комуністичної партії, підчас розрухів в січні, 1919 р.

Після двох років в укріттю Рунге з'явив ся сьогоріч в однім бюрі посередництва праці і просив о заняті, подавши прибране назвиско. Та кількох безробітних, що були на той час в бюрі, пізнали його.

"Се ти убив Розу Люксембург!" — заговорили до него.

"Ні! — крикнув Рунге — я не замордував її; я лишень стріляв в неї". І став утікати. Та робітники кинулись за ним, спіймали, обдерли з одуту і трохи що не злімували. Надбігла поліція, розігнала товпу і забрала Рунге до тюрми в безпритомнім стані. Його побито і покалічено дуже тяжко.

ІДЬТЕ НА ПІКНІК!
ВІДІДЛ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ІСТ КИЛДОНАН
— устроє
В НЕДІЛЮ, ДНЯ 19. ЧЕРВНЯ В МОРС ПЛЕИС
ВЕЛИКИЙ ПІКНІК
В програму пікніку увійдуть:
1. Вільні і утруднені перегони мушци, женщин і дітей. —
2. Шукане щастя. — 3. Ігрене пайв. — 4. Вибір господині. —
5. Розігравка дуже цінних предметів. — 6. Перегони на одній нозі. — 7. Гуртові забави і танці. — Буфет під власним зарядом. Знамениті перекуски і холодні напитки. Першорядна музика.
Чистий дохід з пікніку призначений на будову Укр. Робітничого Дому в Іст Килдонан.
ЯК ІХАТИ: — Сідайте на "Морс Плейс" стріт-кар як вона їде на Елмвуд і їдьте до місця де стріт-кара вертаєть ся до міста. Тут товариші покажуть Вам місце пікніку.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей" Передплата на рік \$4.00

Адреса: — UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщених в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувачеві вказано значення, що бажано звороту своєї рукописи на случай її непоміщення та залучити поштовою марку на її пересилку.

ЯК ПОВАЛИТИ СОВІТИ?

Три і пів року лаяють собі голови над сям питанням капіталісти цілого світа. Над сям питанням лаяють свої пера всі контрреволюційні писакви від найскрайнішого вранглієвця до соціал-угодівця. Багнетні і карки над сям питанням контрреволюціонери вже давно поломали і вкінці рішили, що се справа не тільки що не поплатна, але навіть і небезпечна для самої світової контрреволюції. А деякі дипломати капіталістичних держав прийшли до переконання, що оружна інтервенція не тільки не захитала влади Совітів, а навпаки, вона ще її скріпила.

Капіталістичні правительства тепер "відмовились" від оружно-інтервенції в радянських республіках, за винятком Японії, яка розпочала наново авантюру на Далекім Сході. Але Японія поступає так-так, як поступала Франція на Криму, тобто посилає під проводом царських генералів темних Бурятів і Монголів класи вперед свої голови і в той спосіб пробиває японським капіталістам дорогу в глибину Сибіру.

Але і європейські капіталісти не залишили думки про повалення Совітів. Вони тільки змінили місце з пантелику і не знають з котрої сторони почати валити. Зато російські контрреволюціонери не падають на дусі. Вони то в Константинополі, то в Парижі то в Берліні скликають свої зібрання, на яких обговорюють справу... не повалення Совітів, бо вони аж надто певні, що Совіти не лині-загтра впадутъ, — вони радять на тих зібраннях, як то вони мають відібрати в Росії від селян землі, від робітників фабрики, і дуже спішають з вирішенням цих питань, щоб закінчити їх перед... упадком Совітів.

Ось 25. мая закінчив ся в Парижі так званий "торговельно-промисловий зїзд" буржуазних російських капіталістів. Про торговлю і промисел ім много говорили не приходячись, бо вони не мають тепер чим торговати. Тому зїзда програма і всі промови на зїзді обертались довкола "атечества", "родини", в котрій вони мають завести на дніх... "демократическо-буржуазний уклад".

Одно лише питанє вони "забули" вирішити на сім зїзді, а се: як повалити Совіти. Вони так були осторожні, що навіть не порушували сего питання. А може вони є так упевнені в скорім упадку Совітів, що не уважали за потрібне навіть сю справу порушувати? Надармо Бурцев заохочував їх, що в "боротьбі з більшовіками Росіїні повинні говорити мовою Мініна, який закликав заложити жінок і дітей, щоб спасти "атечество".

Та буржескі заохочування не в снілі навіть теперішніх російських контрреволюціонерів мініським духом, "і за сям можна тільки пожаліти", жадуєт ся далше нещасний Бурцев. А йому мов ехо відкликаєт ся його побратим з "Новой Русской Жизни" з Фінляндії і те ехо повне розпучки, бо нема жадних виглядів на повалення Совітів. Если навіть і дасть ся повалити, то зовсім не тими методами, які до сего часу практикувались вєсєвітнім контрреволюціонєрєм.

В такім дусі говорять якийсь "Русскій" в висше згаданій російській білогвардійській газеті в Фінляндії. Той "Русскій", по словам "Комуністическогo Трудa", мав недавно вїхати з Росії до Фінляндії і є ознакомлений з тамошнім положенєм. І от він питає своїх заграничних контрреволюційних приятелів: "Які маєте средства у вашій розпорядности, щоб повалити Совіти?"

Агітація? Пустяки! "В Совєтєй, — мише "Русскій", — все ясно: можна вірити або не вірити в комуністичне евангєліє. Хто вірить — той вас потягне в чєзвичайку з перших сів "агітацій", хто не вірить — випередить котрогонебудь агітатора в лайці на адресу совітської власті".

Страйки і повстання? "Селянські повстання/котрі після думки многих "могутного фидєо" повинні зміни советскую власть, на сямім ділі не приводять навіть до захоплення губерніяльних міст — що найбільше повітових, — і ніколи далше партизанської боротьби піти не можуть. В 1920 році їх було менше, чим в 1918 році."

Терор? Але система терору слабе, по перше, системою заложників. По друге, "сила комуністів в партії, а не в особах". По третє, терор се — "міста слабих, се роздавлена змія, яка кусає в пупу".

"Культурна праця, перевиховуване народа" в дусі демократизму?

Адже-ж "постепенно всі независимі організації переходять під завідуванє і під нагляд комісаріату просвіти!"

Заключенє?

Заключенє дуже сумне: "ждати, що більшовіцка власть буде повалена із внутрі — не оплатит ся".

І щоб до рєшти не прибити на дусі своїх білогвардійських приятелів, "Русскій" потїшає їх тим, що лишаєт ся еще одно средство: розклад держави на економічнім ґрунті: зруйнованє транспорту, розрив між центром і провінцією, вимиранє північних міст — "тоді, правдоподобно, щось перемиїнить ся. Тоді серед виникшої анархії може сформувати ся щось нове".

Блаженні надїючі ся, бо їм і здихати буде легше. Але в білогвардійців і надїя дуже хитка, а тут еще поки дїждєт ся, то і надїя може відлетіти. А автор сїх питань признаєт ся, що "до того кінця (до повалення Совітів із внутрі) еще далеко", та і "більшовізм не буде пасивно ждати тої своєї природної смерті. Він дасть себе скорше відчувти цілому людю..."

І от сей білогвардїєць залучив свій голос з голосом Бурцева і кличе Мініна, навіть не російського, а якого попало, лише добре уоруженого, бо нема що покладати надїю на "третю революцію", на есерів, меншевіцків, анархо-махіністів і "безпартійних" бунтівників. Сі можуть бути лише помічниками, а уоружені Мінін і Пожарський повинні прийти з заграниці: з Парижа, чи з Варшави, не робити ріжниць, лише щоб аїх можна спустити ся. Бо основною формою боротьби проти республіки Совітів може бути тільки війна.

Але заграничні Мініни (не російські) кажуть, що війна тільки скріпить Совіти.

Тимчасом Совіти, як каже Стеклов, завоювали вже собі право горажданства серед широких мас. Навіть есерівські "учреділовці" свій клич: "Проч комуніст! Проч подлі Совіти!" — переіменіли на клич: "Проч комуністів, нехай живуть Совіти!" Під таким кличем вони переводили свій кронштадтський бунт, бо клич "проч Совіти" вже віджив в Росії свій вік.

Так лопить свою голову вся контрреволюція над питанням, як повалити Совіти. Скликає зїзди з молебніями і "установчі збори", монархістичні зїзди і "торговельно-промислові", і вже сама заплуталась в сїм контрреволюційнім калєйдоскопі та не може найти виходу. Так кидает ся вона від одного клича до другого, жереть ся сама з собою за те, кому має належати першенство в новім "буржуазно-демократичнім" ладі, тобто старает ся ділати вже шкуру з того медведя, який і не думає вмирати.

Коли одна частина її каже, що треба чекати в Росії на повну руйну транспорту і промислу і аж тоді упадутъ Совіти, то інші кажуть, що такою природною смертю Совіти і не думають вмирати.

Колі-ж контрреволюція закличить в один голос, що основною формою боротьби за повалення республіки Совітів може бути тільки війна, то Совіти її відповівають, що для них також "основною формою самооборони лишаєт ся тільки війна, а основним оружем революції — червона армія ("Комуністический Труд").

І не дивно після сего, що частина контрреволюції, не бачучи нішого виходу, починає зміняти свої кличі і пробує вести боротьбу за повалення Совітів під кличем: "Нехай живуть Совіти". Але працюючи маси республіки Совітів бачуть, що з під того клича вилтають золоті еполети Вранглія, Семенова і інших. Тому вони не вірять ні есерівським бандітам Антонові ні анархо-бандітам Махна, і не вірять тим класам, якіми сі бандіти прикривають ся.

Г. Зіновєв.

ПЕРЕД ІІІ. КОНГРЕСОМ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

За послідній час в розвитку комуністів. В інших краях реформістів безусловно слідє виключати, але в нашім краю реформісти дуже добрі революційні хлопці і їх обовязково треба оставити в партії.

Вже на сямім ІІ. Конгрєсі Комуністєрнєго тов. Сератї, виступавши представником більшої частини Італійської Соціалістичної Партії, зробив цілий ряд двозначних зав'язів і навіть на час всїх найсумніїші роздумування. І після Конгрєсу тов. Сератї повів себе так, що — оправдав-всі найгірші припущення, висловлені на його адресу. Він оказав ся найгорчішим оборонцем "своїх" реформістів, він не оставив ся перед розривом з Комуністичним Інтернаціоналом, щоб тільки заховати в рідках своєї партії непоправних реформістів.

При такім стані річий Виконком Комуністєрнєго привнесений був вступити в острій конфлікт з тов. Сератї і його сторонниками. В ході сего конфлікту ми мусіли були висказати тов. Сератї много гіркої правди. Оглядаючись сєйчас на перейшовшу боротьбу, ми, на жаль, не можемо взяти назад ні одного сльва, сказаного нами проти тов. Сератї. В сямім ділі — що зробив тов. Сератї? Во імє "єдності" він уважав за відповідніє розколоти ся з 60.000 лучших італійських пролетарів-комуністів і не захотів пожертвувати 11.000 непоправних опортуністів. Скільки би гірких сів про користь єдності не говєсив тов. Сератї, скільки би він не доказував свою невинність, перед кождим свідомим робітником, сторонником Комуністєрнєго, стоїть ясний і незаперечний факт: на зїзді в Лі-ворно Сератї мав 97.000 голосів, комуністи 60.000 голосів і опортуністи 11.000 голосів і Сератї злучив ся з опортуністами проти комуністів. Що такі факти не можна пояснити ні slučajно, ні горьковістю, ні поодинокими ошибками, в сїм не буде сумнівати ся ні один розсудний революціонер.

Если Сератї злучив ся з реформістами проти комуністів, то одинокі з тої простої причини, що він відчуває не до перших потяг, рід недуги, що він відчуває до реформістів більше поштованє і симпатії, чим до комуністів. Перед сям серіозним фактом відпадають всі горькі слова про мнєні ошибки, бувають зроблені італійськими комуністами або Виконкомом Комуністєрнєго, котрий будь-то "відіпхнув" біленького Сератї до опортуністів. На ділі-ж Сератї був відіпхнений до реформістів тому, що він хотів бути до них відіпхненим. Він оказав ся в союзі з Туратї проти італійських комуністів з тої одної причини, що він сего союзу хотів і добиав ся. Хто сего не

бачить, той по просто дитина в політиці.

До хвилі, коли засїдав ІІ. Конгрєс Комуністичного Інтернаціоналу, обєктивно положенє в Італії ставало все більше і більш революційним. Криза заострювала ся, боротьба італійських робітників розгорювала ся все яркїше і яркїше. На цілїм ряді нарад з італійськими делегатами ми вказували Сератї і його одностудцям, що партія повинна готовити ся до рішучих боїв, що вона не повинна опускати хвилі і не давати можливості італійським буржуазіям укрїпати ся. Вскорі після ІІ. Конгрєсу Комуністєрнєго боротьба італійських робітників розгорїлась еще яркїше. Почав ся пам'ятний рух італійських робітників, захоплюючий революційною до рогою фабрики і заводи і приступаючи до утворення уоружених робітничих червоногвардійських відділів. Сей знаменитий рух міг би розвивати ся далше, если би не пасивність партії і не зрадничтво італійських реформістів. Лідєр італійської буржуазії Джіолітї, в тіснім союзі з італійським лідєром опортуністєв Дарагоїно (друг тов. Сератї) зломали хрєбет сєму знаменитому рухові робітників. Італійські реформісти допустили ся найчорніїшої зради-в відношеню до італійських пролетарів. А сям Сератї не найшов нічого лучшого, як оправдувати Дарагоїно і представляти рух італійських революційних пролетарів був просто на просто цєховим, вузко професіональним рухом, що не має нічого спільного початком безпосередньої революційної боротьби.

З щєбля на щєбєль. Хто сказав "а", той повинен сказати "б". Хто не хоче розвисти ся з реформістами, той повинен оборонити їх навіть тоді, коли вони творять найпідліїшу зраду в відношеню до робітничої класи. Хто не хоче розриву з Туратї і Дарагоїно, той повинен мовчки полікати ті реформістські пігулки, котрі сі панове підносять йому. В такім положеню оказав ся тов. Сератї.

Правота Виконкомом Комуністєрнєго в оцінці положеня діла в Італії тепєр яснїша яєсно.

Для вського революціонера, у важно слідного зо розвитком подій в Італії, тепєр ясно, що завдяки хитаням партії, в Італії була пропущена хвиля. Італійська буржуазія з замітною спритністю використала хитання сератінців для того, щоб укрїпити свої позиції. Італійська буржуазія уоружилась від голови до нїг. Італійська буржуазія виростила і виплекала білогвардійський рух фашистів, котрий взяв тепєр ініціативу в свої руки. Буржуазна реакція в Італії ростє з кождим днєм, з кождою годиною. Італійські реформісти відчинили дєрї буржуазній реакції. Завдяки хитаням безхарактерного "центра" в Італії, боротьба італійських робітників буде много труднїша, чим вона могла би бути, жєртв більше, дорога буржуазія в довшу. Вина за се лежить на тих, у котрих, як у Сератї, є очі, щоб не бачити, і уши, щоб не чути. Італія — край найближший до революції. При такім положеню річий всі партії в Італії видають ся лївійшими, чим вони в дійсности є. Так було в сїй час і в Росії. Наближаюче ся червоне зарєво революційного пожара кидает свої лучі на всі італійські партії. Жовта краска видаєт ся блідо-рожевою, блідо-рожева видаєт ся червоною: італійські реформісти на словах видають ся революціонерами, італійські центристї видають ся майже що комуністами. Сему обманови зору в один час піддали ся всі ми. Многим здавалось, а иним здаєт ся і тепєр, що італійські сератінці являють ся на сямім ділі комуністами. О ді, се не так. Серед робітників, луччих за Сератим, розумієт ся, величезна часть таких, котрі завтра будуть з нами. Але лідєри на чолі з Сератї на ділі являють ся виразниками напрямку центристського, тільки окрашеного в яркі італійські краски. Сї центристї з великим темпераментом, з великою байдужістю на ра-

хунок теорії, менше послїдовні, більше спосібні хитати ся в нашу сторону, але се вєстакї центристї. Ми будемо самі дуже радї ошибити ся в сїм нашім дїгнозі, ми будемо дуже радї, если найближші події опрокінуть сєй наш погляд і докажуть, що Сератї і його найближші одностудці лише через незорозумінє заклачили союз з реформістами. Ми будемо щасливі, если Сератї і його найближші одностудці на третім Зїзді Комуністєрнєго окажуть ся в таборі комуністів. Але хід подій, на жаль, до сєй пори дає на се дуже мало надї. І Виконком Комуністєрнєго обовязаний був заявити, що група Сератї поставила себе вні Комуністєрнєго і що одинокою секцією Комуністєрнєго вона признає молоду італійську комуністичну партію.

(Кінець буде.)

на череві перед державами антантї, грозячи в той сямий час чоботом російській робітничо-селянській республіці.

В чім-же завданє німєцьких робітників?

Капіталізм захитаний в своїх основах. Капіталістична анархія доводить нас до найбільшої нужди. Лондонські переговори нагадують нам грачів в картї, находячих ся в каюті потоплюючого корабля. Капіталістичний світ прогнїв до костей. Близкий його кінець. А праї соціалісти і независимі пробуєт шляхом лікарств штучно поставити умираючого на ноги. Предложенє ІІ. Інтернаціоналу і Інтернаціоналу 24 зводять ся до того, щоб відібрати капіталістичне суспільство.

Але кличем робітничої класи повинно бути не відорженє капіталістичного ладу, а його поваленє і знищенє. Одинока надїя прелєтаріату — се ІІІ. Інтернаціонал. Найголовніше завданє пролетарського політичєго заключает ся в піддержці першої робітничої держави Соціалістичної Росії. Праї соціалісти не свідомі того, що если контрреволюція еще і вдало ся держати в певних границях, то лише тому, що в запілю находить ся Совітська Росія з червоною армією. Англіїська буржуазія умїєтша: вона підписала торговельний договір з Совітською Росією.

"Ми закликаємо робітничу класу до боротьби проти диктатури фінансового капіталу", так закінчує Штекер свою промову. "Ми жадаємо, щоб німєцький пролетаріат приступив наєрешті до поваленя буржуазії. Ми ждемо того дня, коли робітники найдуть в собі мужество і силу розігнати сєй парламент і післати до чорта се буржуазно-капіталістичне правительство. Німєцький пролетаріат повинен наєрешті взяти в свої власні руки судьбу свою. Він повинен истановити союз з Совітською Росією: і рука об руку з прелєтаріатом Совітської Росії довести світову революцію до побєди".

Німєцький пролетаріат повинен наєрешті взяти в свої власні руки судьбу свою. Він повинен истановити союз з Совітською Росією: і рука об руку з прелєтаріатом Совітської Росії довести світову революцію до побєди".

В міністерстві заграничних справ господарьт по старому тайні радники, як се було до війни.

Реакціонери і тайні радники монархисти царствують і до сєй пори, не дивлячись на те, що на чолі міністерства заграничних справ стоїть трох правих соціалістів. У всій зовнішній політиці, як і у внутрішній, панує диктатура фінансового і промислового капіталу.

"Ми говоримо німєцьким робітничим масам, — підчеркує Штекер, — що вони не освободять ся від імперіалізму до того часу, поки вони не уорують ся з капіталізмом".

Если німєцьке правительство еще кілька днів тому назад плакало перед лігою націй на насильства зї сторони антантї, то се має такий сямий зміс, як если-б хто не будь задумав пожалуватись на чорта його бабуні.

Лїга націй — се оруде всєсвітнього капіталу для угнетеня робітничої класи і здавленя пролетарської революції.

Ми уважаємо своїм обовязком викривати брєхливий "демократизм" ліги націй.

Англія торжєствує, що Німєччина не може вести торговлі з Росією, в виду того, що границі Росії вона штучно забарикадувала.

Тисячі безробітних, інтелігентів, техніків, інженерів, організаторів, кваліфікованих робітників могли би вїхати до Росії, щоб помагати в будівництві нового світа, если-б німєцьке правительство через свою вузькість не збудувало китайського муру довкола Совітської Росії.

Буржуазно-капіталістичне правительство Німєччини і тепєр веде війну з Совітською Росією. Воно до сего часу відмовляєт ся вступити в дипломатичні зносини з сусіднім братним народом. Воно всїляко саботує в сфері економічних відносин і піддержує російську контрреволюцію. В той сям час ми зависимо від Росії в економічнім відношеню так, як і Росія відчуває потребу в нас.

Позиція німєцького правительства в російським питання являєт ся злочинном перед німєцьким народом, особливо — перед робітничими масами. Німєцьке правительство опираєт ся і тут на право-соціалістичну партію. Праї соціалісти, як і буржуазія, поважають

НОВІСТІ!!

Вже напечатаний найновіший портрет предсідателя Народних Комісарів Совітської Росії

НИКОЛАЯ ЛЄНІНА

Портрет напечатаний на гарнім папері величини 25 цалів довгий, 21 цалів широкій. Ціна одного портрета 50 центів.

Хата кождого свідомого робітника повинна бути прикрашена портретом провідника революційного робітничого руху цілого світа. Кожда читальня і робітничє товариство повинні мати сєй портрет в себе на стїні.

Замовляйте скоро, бо наклад не великий.

Українськi Labor News cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

ПРОСТО 3 УКРАТНИ!

Если ви цікаві довідатись про жите і працю тих товаришів, котрі керують революційним рухом на Україні, то замовляйте нову брошурку, що тільки вишла з друку і називаєт ся:

ПРОВІДНИКИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ НА УКРАЇНІ.

В сїй брошурі є подані також найновіші портрети револ. провідників, які ще не були печатані в Америці. Брошурка надаєт ся до мавоюго ширєня.

Ціна 10 центів.

Замовлення посилаєт до: UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Pritchard & McGregor St. WINNIPEG, MAN.

Юліан Чайківський.

ЯК ГАЛИЧАН ВТЯГЛИ В КОНТРЕВОЛЮЦІЮ.

(Продовжене.)

5. Революція в Росії і на Україні.

Гримув грим у Петрограді, тому самому Петербурзі, що кат цар Петро перший збудував на кістках козацької бунтарської голоти. Гримув грим і повалив ся царський престол, розпала ся тюрма народів.

І українські працюючі маси сколихнули ся. Вибухла й на Україні революція. Пішли з димом поміщицькі палати, втікали поміщики, бюрократи, губернатори, ісправники.

Голосним відгомном відбила ся російська та українська революція в серцях Галичан і в італійському фронті і дома в Галичині і по безчисленних таборах бранців по європейській Росії, в Сибірі, Туркестані.

З одушевленням кидали ся бранці-Галичани у революційний вир. З огидою відвертали ся від старої повії Австрії і йшли на службу революції.

Мов магніт тягнула всіх революціонерів Галичан-бранців українська революція, золотаверхий Київ, Центральна Рада.

Мов птахи виривали ся із таборів і линули голі, босі у Київ. Деякі замерзали по дорозі.

У Києві станами муром кругом Центральної Ради, із них сформували окрему частину під назвою Січових Стрільців.

Се вже було після жовтневої революції в Росії, де російський пролетаріят розбив російську буржуазію, прогнав тимчасове правительство, зложене із буржуїзії і наємних соціял-зрадницьких лавек і захопив усю владу сам у свої руки, запровадив Радянську владу.

"Вся влада Радам Робітничих, Селянських і Стрільчих Депутатів! Хай живе диктатура пролетаріату! Смерть капіталістам, буржуям, п'якам робочого народу! Проч із грабницькою імперіялістичною війною!" — під такими кличками відбувала ся жовтнева революція.

І Галичани-бранці, як увесь час до жовтневої революції стояли на боці большевиків, так і підчас жовтневої революції взяли активну збройну участь (як у Москві, Ташкенті і т. п.).

І от залетів ся Галичанин, Січові Стрільці до Києва. Не довго чекали, як вибухли перші непорозуміння між Центральною Радою і російським радянським правительством, Радою Народних Комісарів. — Вкінні вибухла війна між Центральною Радою і "большевиками".

Центральна Рада казала галичанин Січовим Стрільцям, що се Москва наступає, щоби загарбати й поневоляти Україну. І Січові Стрільці повірили. "Видно всі Москва! Одиаків, чи цар, чи поміщик, чи Керенський чи большевиків". І били ся Січові Стрільці як льви на вулицях золотаверхого Києва. Встелювали головами. Вони сліпо вірили "революціонерам" — вождям Центральної Ради. Се-ж не галицькі Кості Левичькі, Романчуки, Барвінські...

Хоча якби вони не були тоді такими засліпленими, вони бачили би, що вони воюють не лише проти "Москалів", що ім самим приходило ся обезброювати большевицькі українські частини, як наприклад, Наливайківський полк у Броварах під Києвом. Одиак Центральної Ради казала Січовим Стрільцям, що се "збаланувачі большевиками будні сини" і Січові Стрільці вірили.

Так перший раз Галичани Січові Стрільці в найкращій вірі, що вони роблять революційне діло, були фактично втягнені в контрреволюцію, пішли в розріз з інтересами працюючих українських мас, во ім'я яких готові були йти на геройську смерть.

6. Германський кулак протвержежу.

Центральна Рада після втрати цілковитого довіря в працюючих українських масах кидаеть ся в обійми германського милітаризму, в обійми Вільгельма, Гіндебурга, Кільмана, Гофмана. За мимув-самостійність Центральної Ради віддала Німеччині та Австрії цілу надніпринську Україну на безпардонне визискування і висмоктуванє.

Німці не довго церемонили ся із Центральною Радою.

АНГЛІЙСЬКІ ПРОФЕСІЙНІ СОЮЗИ.

Найстарші союзи в світі існують в Англії. Професійний рух зародив ся там ще поперх 200 літ тому назад, коли, як наприклад в 1720 році, підприємці жалувались перед парламентом на те, що їх підмайстри заступали товариство і ставлять домаганє підписання заробітної плати. І многі з тих союзів, які тепер числять сотні тисяч членів, засновані були невеликими групами робітників в виді клубів або робітничих товариств. Так, наприклад, А-малігованє (т. е. зливне се) Товариство Механіків, як воно називалося до 1920 р., теперішнє об'єднанє робітників машино-будівельного промислу, перший свій статут зареєструвало 1828 р., кілька літ пізніше після того, як закон з 1825 р. став допускати організацію професійних союзів і робітничих об'єднань.

За тих дівста років, протя-

ною Радою. Ім любішими були російсько-українські поміщики і фабриканти і вони скинули Центральну Раду і настановили гетьманом царського генерала і великого пана дідица Павла Скоропадського.

Підчас гетьманського перевороту Січові Стрільці ждали не діждати ся наказу ринути в бій із гетьманськими офіцерськими дружинами. Одиак Центральної Ради не зробила жесту. Голова її проф. Грушевський сховав ся в казарми Січових Стрільців і плакав...

Тимчасом німецькі війська окружили казарми Січових Стрільців, напоставили гармати і скоростріли. А лис-гетьман слав своїх послід, щоби переманити Січових Стрільців на свою сторону. З омерзінєм відігнали Січові Стрільці протягнувши гладоньку руку гетьмана і позбавлені можливости ставити опір, дали ся Німцям розброїти.

Зараз же почали ся арешти Січових Стрільців, вислання під жандармським конвоем до Австрії, заперторєня по тюрмам.

Січові Стрільці втікали крізь вікна і розбігали ся по селах безмежної України, щоби клакати працюючі маси до помсти, до завзятої боротьби проти Німців і гетьманських карательних відділів.

При їх співучасті відбули ся повстання на Звенигородщині, Таращанщині, Богуславщині. Повстання не вдали ся, треба було почекати слушного часу. І Січові Стрільці на наш поклик, почали злітати ся до Запорожжя, до Олександрівська, на ту саму Хортицю, де колись гордо маяв прапор Запорожської Січі, сеї найстаршої своєрідної Української Комуні.

І звітали із старого Запорожя розбігали ся гонімі від Січових Стрільців на Полтавщину, Київщину, Чернігівщину і говорили працюючим селянським масам готовити ся до організованого повстання проти гетьмана і Німців, як прийдє слушний час.

7. Слушний час настав.

Довгі місяці прийшло ся ще скитати ся Січовим Стрільцям під покришкою Запорожжя, поки слушний час настав. Не раз, як наприклад, на Чернігівщині вже не ставало терпю, Січові Стрільці не могли дивити ся на катованя карательниками селян і обезброюваня карательних відділів, їх командантів пороли. Одиак треба було ще мовчати, закурити губи, ба навіть із гетьманом ваєнеродизмувати, щоби одержати дозвіл на формуванє Січових Стрільців у Києві або десь близьке Києва... Щоби на випадок слушного часу могли вдарити по гетьманському Києві, а не десь на глухий Старобільщині або Стародубщині бути-вдаріннями-гетьманськими полчищами від Києва.

Нарешті вибухла революція в Німеччині та Австрії. Настає слушний час. І Січові Стрільці із Білої Церкви грірко відгукнули ся на заклик Винниченка.

Не більше півтори тисячі Січових Стрільців відважили ся кинути залізну рукавицю підлім гетьманським полчищам і п'ятсоттисячній германській окупаційній армії. 16. листопада 1918 року перший виступ у Білій Церкві. Заняли Фастів.

Перші ешелони прибули на станцію Мотовилівка. Донесенє, що наступає дві тисячі гетьманських офіцерів. Шістьсот Січових Стрільців кидаеть ся у бій і розбивають гетьманців.

Сила їх була у вірі, що вони виступають в інтересах працюючих українських мас, що за ними народні маси. І дійсно віра була правильною, дійсно вони робили революційне діло. Селянська голота лавами йшла в Білу Церков, із криками, з повними підводами харчів. Січові Стрільці день і ніч працювали, формували, одягли й били ся. Небаром вироста велика осадна армія, вирости сили, що можна було із Німцями розправити ся.

Змучені, одиак гордо вступали Січові Стрільці у золотаверхий Київ і на ліфтах червоною китайкою вкриті їхали трунами лавших героїв із найкращими сотниками Черником і Загайкевичем на чолі.

Січові Стрільці були гордими не лише з перемоги над гетьманом і Німцями, вони були гордими тому, що робили робітничо-селянську революцію, що вони йшли по правильному шляху, чого найкращим доказом були ті десятки і сотні тисячів повстанців.

(Дальше буде.)

Був також час, коли професійний рух знайшов для себе деякий шлях. За десятки літ між 1850 рр. в нім настало застигнє: союзи росли і кріпли, вони творили трітій організаційний апарат, засновували союзу касу і там збирали великі средства — але примирились з властю капіталу і лише думали, якби добитись поліпшення положення своїх членів шляхом угоди з капіталістами. Лідери його отверто, не стисяючись, вступали до ліберальної партії, у всім державі руку буржуазії, дістаючи в заміну охлані з панського столу. А робітничая маса, дістаючи час від часу певну прибавку до заробітної плати, вигралоючи від удешевлення товарів і засобів поживи, згоджувалась йти за такими лідерами, котрі вчили її, що тільки союзи, об'єднанє верхи робітничої класи і маючі трітій фінанси, т. е. настановлюючі високі членські вкладки, можуть числитися на у-

спіх.

Настав д історії англійсько-го професійного руху і инший час — час розчарованя в сподівности союзів старого типу, цехових замкнених союзів, об'єднанючих тільки робітничу аристократію, обезпечити їх робітникам дійсне поліпшенє їх положеня. Прєтя страйків портових робітників Лондону в 1889 р., страйку робітниць лондонських фабрик сірників в тім же році і руху серед робітників газових заводів, котрі все велись невеликими "низми" робітничої класи і організаціями "без роду і племені", без великих страйкових фондів і инших засобів — увага робітничої маси звернулася на утворенє ширших масових об'єднань. Тоді то почали творити ся "загальні робітничі союзи", до яких вступали не тільки кваліфіковані робітники, але і чорнороби. Союзи, котрі не думали настановляти високої членської вкладки і збирати великі страйкові і инші фонди. Одиак всім літ пізніше найсильніша, уважана за "азіреву", організація кваліфікованих робітників — Об'єднанє Товариство Механіків — проголосивши страйк за 9-годинний робочий день і протвержавши шість місяців, переконанєла робітників в необхідности відмовитись зовсім від попередних цехових союзів. Страйк коштував велику суму грошей, — поперх 600 тисяч рублів — опустошив цілковито касу союзу і закінчив ся повною поразкою страйкерів... Тому робітники звернули на шлях політичної боротьби і з 1910 року почали будувати єдиного профсоюзу робітничу парламентарну партію. Зложена на 99% з союзів, ся партія дістала в парламенті 40 послів при виборах в 1916 р. і на час стала виразником всего професійного руху...

Але в історії руху дуже скоро настала нова зміна. Робітники переконались, що парламентарна вилодита з рахованєм голосів, з ріжними зделками і змовами скоро перемінює робітничих послів в саїне оруде в руках старих досвічених політиків з буржуазних таборів. І переконавшись, вони вже в 1911 році звернули знова в сторону чисто професійного будівництва, знова почали уживати страйків...

А війна, показавши робітничій класі у всій наготі дійсне лице капіталізму, похлинула англійських робітників еще далше. Вони повели вже одредленю боротьбу з капіталізом...

Многі, як видно, пережили професійний рух в Англії. І в світі англійських союзів всі ті переживаня "оставили свою нерестеру печать. За 200 літ розвитку англійських союзів в русі витворились свої навички і форми боротьби, витворились традиції, від котрих рух лише з трудом освободжуєт ся. Тому еще до сего часу картина руху — пестра, неоднотонна. Тому в ній є много такого, що осталося еще від того чи иншого періоду в історії руху...

По за всім тим — тепер можна відмітити в життю англійських союзів і дещо спільне. Союзи виробили свій тип організації, свої власні ідеї, свій власний уклад житя.

Який? Візьміть котрий будь союз. В нім зразу-ж найдемо ми те, що і у всіх инших: сильну місцеву ячєйку, сильну обласну об'єднаня, і такі центри руху, котрі все слабійють, як тільки ми переходимо від низшої організації до висшої.

Місцева ячєйка в Англії — се, як правило, не фабрично-заводський комітет. Правда, є тут і фабрично-заводські комітети. Але вони не увійшли в площі і кров руху, не стали основою всего союзного будівництва. Такою основою являеть ся місцевий відділ союзу.

Кількадесяті робітників одної професії (скажемо столярів, або майстрів, або слюсарів чи токарів) закладають такий відділ. Рідко случаеть ся, щоби низша ячєйка союзу складалась з робітників якого не будь промислу. Тільки в послідних часах промислова ор-

ганізація стає організацією значного числа англійських союзів (в 1921 і 1921 рр., шляхом злитя, в Англії утворилось 14 союзів, об'єднуючи 4,750,000 робітників пісям індустрії, а не пісям професії). Але чи входить в низшу ячєйку робітничий всего промислу, як се вже давно є в гірничій промислі, де шахтарська льяжа чи ячєйка об'єднує всіх гірників, або туди приймають ся лиш робітники одної професії — все одно: зорганізована ячєйка однакова у всіх союзів. Іменно що тяжко в якій не будь шинкою збирають ся всі члени організації для обговореня всіх біжучих справ. Секретар, котрий по більшій часті не кидаеть своєї роботи на фабриці або заводі, робить доклад про положенє не справ, збирає членські вкладки в той самий час, видає належні безробітному, хорошему але через що инше маючому на се право членови союзу заповогу. Тут же на зборах оголошують ся всі циркуляри і донесеня з центра і пісям них виносять ся ті чи инші рішеня.

Коли в союзі виникає ячєйке-будь питанє, вимагаюче негайного вирішеня, то об'єднують ся спеціальні збори, або організуєт ся збір голосів за предложенєм або проти него на самих підприємствах. Таке голосованє відбууєт ся так: всім членам союзу роздають ся до руху дискот, на одній стороні котрого стоять "так" і "ні", проти котрих голосуючий має поставити хрестик, а на другій надрукований зміст питання, що має бути вирішенє.

Иншими словами, низша ячєйка представляє собою тісну, дружну сімю, головну ролу в котрій грає секретар. Він і вкладки збирає, він і збори переводить, він і в переговори з хазяїми вступає, він же і голосованє переводить. Він — той цемент, котрий споєв в одню всіх членів низшої союзної організації.

Правда, не дивлячись на тісну тісну звязь всіх членів місцевого відділу союзу, інтерес до справ союзу в Англії не є особливо високій. Рідко, рідко в голосованю якого не будь важного питання бере участь більша половина всіх членів. Так, наприклад, коли в 1919 р. перед залізничниками стояло питанє про загальний страйк, в голосованю його брало участь всего 40% членів союзу. А в грудні 1920 р. голосованє над питанєм, чи кінчити початий страйк за поліпшенєм заробітної плати чи страйкувати далше, переводилось всего поперх 50 процентом загального числа членів Бритійської Федерації Гірників... Виходить — в місцевій союзній організації злука добра о стільки, о скільки мова йде про половину, а то і меншу част членів.

Але далеко гірше стоїть справа в висших органах професійного руху. Місцеві відділи союзів в Англії входить або в централізованій союз, або в місцеву федерацію цехових союзів, або в місцевий союз, котрий є об'єднаній з иншими такими самими місцевими союзами в загально-державну федерацію. Одного роду організації місцевих відділів в загально-державній масштабі тут нема.

Скажемо — місцева льяжа гірників входить в свою обласну федерацію гірників. Ся федерація в свою чергу входить у Великобритійську Федерацію Гірників. А за те прядільники, в першій ліпшій текстільній місточку Англії, входить в свій місцевий відділ союзу так, що у них і у тчачів не оказуєт ся нічого спільного в організаційнім відношеню. І не тільки тоді се так, коли об'єднаня ограничуєт ся рамками місцевого відділу. Ні — вони організуєт ся окремо і тоді, коли творить ся місцевий союз: місцевий союз прядільників творить ся незалежно від союзу тчачів, а союз тчачів — незалежно від союзу інших категорій робітників і т. д. Разом з тим і місцеві союзи всіх тих професій входить не в одні і туди саму федерацію, а кождий в свою власну. І лише загально-англійської федерації об'єднують ся в федерацію текстільних робітників.

Ся ріжнородність будови со-

юзів — свідочтво їх слабости. На верху не може бути доброї злуки, раз нема одного організаційного плану, раз кождий союз ріє в протягу всі двозіркової історії професійного руху, як Бог на душу положить. Лише в самий послідній час, англійський рух починає поступеню пізнавати, як невідгідне є таке положенє справ, і в життю англійських союзів починає проявляти ся стремління зорганізованих робітників утворити один тип промислового об'єднаня. ("Труд").

РУМУНСЬКЕ ПЕКЛО.

Румунія — се держава, яка з своїм білим терором може стояти поруч з Угорщиною і Східною Галичиною.

Своє панованє над працюючими класами румунські бояри збудували на крові і залізі, стара метода, якою користуєт ся буржуазія, якою вдержує своє ярмо Польща в Галичині і Білорусі.

Імперіялістична іполітика Румунії в світовій війні принесла, одиак здохоток, Трансильванію (Семігород), Банат, Буковину та родючі землі Бессарабії.

В сих тільки що здобутих краях боярське правительствозабало ся з капіталістичною продукцією та сільським господарством, які мають культурно вже дуже розвинену робітничу класу, і від тої хвилі умовини житя промислового робітника в сих краях значно погіршились. Платню було знижено, а осьмогодинний день в Трансильванії та Банаті скасовано.

Наслідком сього є те, що підупала ціла міська промисловість та торгівля. Перестали існувати також і закони соціальної охорони.

Боротьбу свою проти класу промислового робітника-боярська влада провадить систематично. Ся боротьба ведеть ся на два фронти. "Економічно" боярська влада тисне на рівенжіте робітника, а в політичній царині переслідує робітничий рух найлютішими засобами.

Се тверженє ми маємо можливість підперти офіційними фактами.

Останніми днями правительствозадало декрет в справах залізничництва. Силою його всі норми платні залізничників привинують ся нормам платні властивої Румунії. Се значить, що від тепер істнує залізничників в новорумунських краях, де вони перед тим були виборили собі вже людське становище, ставити ся в гірші умовини, ніж раніше.

Вже від кількох місяців в Великій Румунії запанувала економічна криза, яку ніколи не буде розв'язано. Десятки тисяч гірників у Петроочанах, Речині та Аніні, в промислових центрах Банату, Буковини та Трансильванії, спочивають без роботи.

Бояри не дають ніякої підпомоги безробітним. Промислові робітники, — яких в гірничстві, так само як і в залізничстві, змілітаризовано, — мукають ся без хліба, і над ними нависла доля голодної смерті, бо вони не мають права пересидити ся кудись в инше місце і там шукати собі праці!

Недавно в букарештанському парламенті одиак посадогословив запитанє до правительства, і з сього запитаня можна довідатись, як боярство клопочеть ся над справою безробітних.

Одиак депутатіву трансильванських безробітних, що просила правительствоза поправду та поміч, було найпростішим чином посаджено в тюрму. Міністер публичних робіт у відповідь на запитанє обіцяв урядити саїдство, але знову не поміч!

Тимчасом дорожничезростає і бохонець хліба по містах вже коштує 9—10 лєів, а черевки — 400—500 лєів!

Хто-ж властиво повинен кінцєм-кінцєм турбувати ся інтересами пролетаріату? В Речині, в найбільших гірничих підприємствах Банату, рік тому наслідком несправности охорони страїтало жите 190 гірників. Дирекція собі бай-дужна і нічого не боїть ся, бо справа торкаєт ся тільки я-

коїсь сотки голодних пролетарів! А до сього ще скажемо, що саїдство над автономною шпитальною касою товариства встановило безперечні факти, що всім робітникам видано всего 10,000 лєів з власних грошей робітництва, тоді як урядовці дістали з робітничих грошей аж одні мільон! Даді доведло ся ствердити, що багатири-акціонери мають свій дохід не тільки з робітничої плати, але також покращі 20 мільонів зложених вкладок до шпитальної каси.

От-так то господарюють бояри!

І вони дуже добре знають, що можуть піддержувати своє грабницьке панованє тільки за допомогою білого терору, і тому адікою ненавистю переслідуєт всякі революційні елементи.

Усі провідирі вже або сидять в Великій Румунії по тюрмах, або відбувають каторжні роботи в соляних копальнях, або посули мертвим ном.

Останніми часами вони позбавили волі тт. Поповичі, Фабіані, д-ра Розвані та Васія, членів робітничої делегації, яка зїздила до Росії. Вони, на чє ті злодії, боїть ся совітів! Тому вони засудили на смерть заочно т. д-ра Раковского разом з 9 иншими товаришами.

Хні шпійуни-провокатори, органи славнозвісної охоронки-сигуранції нищпорять всюди за комуністами.

Сими днями в Пешті 13 робітників було поставлено в вину комунізм, кинено в тюрму і мордовано. В Трансильванії, де 2 роки тому назад була диктатура пролетаріату, а також в Бессарабії, де робітники-Українці по сусідстві з Радянською Україною настроєні значно революційніше, ніж деінде, — бояри завели ніколи нечувану сувору військову диктатуру.

В сих краях заборонено всякі збори і робітничу пресу! Вони зїздили зі краї цілковито від усього зовнішнього світа. Але забити на смерть революцію вони не мають змоги!

Революція має там у себе на службі, крім волі промислового пролетарів, ще одну величезну силу, а саме: землю та земельне питанє!

В Румунії панують великі земельні власники, бояри, а мільони сільської бідноти карають ся на панщині. Одиак-однісіньке їхнє бажанє — се хата і поле. Се питанє бояри не можуть розв'язати, — бо-ж не відберуть вони самі від себе свої добра і не віддадуть їх селянству!

Сея обставина пробуджує в безземельному, вже від віків мордованому, бідному селянстві революційні сили.

На сєй раз бояри вже не робіють сільської бідноти, яка бореть ся за хату і землю, як то було стало ся в році 1907! Іхнє хитро-мудре намаганє уратуватись від революційного земельним законом, що вони кинули наче поживок на вулиці, їх не допомагає.

Сєй розбіжний закон дозволяє селянам купувати землю — за ціну, яка в 60 разів більша, ніж та, що істнувала в передвоєний час! Се значить, що бояри хотять покласти у свої кишені такі великі зиски, що навіть найбогатші селяни не мають можливости купувати ту землю.

Тим чином бояри не зможуть ані розв'язати економічну кризу, ані спинити наближенє своєї загину.

Вже тепер по цілій Румунії панує страшний нелад. Підкупство нечуване! Міністри, політики, висші урядовці, генерали крадуть шодня. Цензура заборонила обговорювати на сторінках газет безчисленні панамі, але цюдня оголошують ся в парламенті інтерпелляції (запити) в справах того чи иншого марнотратця самого правительства.

Крадіжє, витрати, голод, безробітє, шахрайства — ось наслідки боярського панованя. Реакція у внутрішній і зовнішній політиці — се зброя боярської Румунії. Але-ж є умовини в звязку з революційністю промислового та земельного робітництва підготовляють прихід нового ладу, правліне робітничої класи і сільської бідноти. ("Наша Правда").

ВСЯЧИНА

МЕЗОПОТАМІЯ.

Мезопотамією називали Греки країну між двома річками — Тигром і Евфратом, що в даліш бігу лучає ся в одну ріку і вливають ся до Перського залува. Мезопотамія значить дословно — межиріччя, або — країна між річками.

Північна частина гориста й урочайна, полуднева більше пустинна.

Біблій оповідає, що з Мезопотамії вийшов Авраам, праотць жидівського народу.

Над рікою Евфратом стояв також Вавилон, столиця вавилонської держави. Над Тигром було зведено в біблії місто Ніневія, напроти нинішнього Мосулу. Та з цих двох славних і великих міст лишилась тільки копія пам'яті та деякі сади з будівель.

Нині мандат (опікування) над Мезопотамією має Англія і уживає всіх способів, щоби край став більше родючий. Робота наводнювана над Евфратом коштує 3 мільйони. Далше запроваджує телеграфі, телефони, будувє залізницю.

В Мезопотамії нема дощу, а рослини і всяке жите залежить там від води рік — Евфрату і Тигру, що пливуть рівнобіжно до себе. Воду треба з них розпродувати і нею звоочувати чи скроплювати землю.

Але й води в них буває не однаково — в цвітінні є всім разів більше води, ніж в жовтні. Дотож сї ріки шораз змінюють свої корита, отже час від часу деякі сторони краю висихають зовсім, або переміняють ся в мочари і батна. Але земля там дуже урочайна.

Мезопотамію називають Арабі Ірак, а полудневу часть Савад.

Перекази і останки будівель і чого другого говорять, що колись в Мезопотамії була велика цивілізація. Там вперше мали винайти метал, а таксамо писмо. Перед яких 4.000 літами перед Христом жили там Сумерійці. Пізніше панував там Саргон Аккадський, а коло 1900 року перед Христом Гаммурабі. Протягом тисяч літ панами сего краю були Сумерійці, Асирійці, Халдейці, Перси, Греки, Арабі і Турки.

Над Тигром стоїть нині місто Багдад, в яким живе 80.000 Магометан, 50.000 Жидів і 8.000 християн.

Колись Мезопотамія була краєм дуже урочайним. Коло рік і на ріках були греблі і насипи, якими не допускали до повеній. Але в 7-ім столітті по Христі великі повені знищили насипи і перемінили велику часть краю в пустиню.

Чорна вісна в Галичині.

В околицях Боршева, Станиславова, Отинії, Тисменці і Скалату появилася правдива т. зв. чорна вісна. На днях були три її випадки і у Львові, заволочені з провінції і всі покінчили ся смертю.

НАДІСЛАНЕ

ДЛЯ КОГО ВОНИ ГОТУЮТЬ ТОРНИ.

Монреал, Кве.

Рух серед укр. робітників в різних місцевостях Канади не дає патрістичному панам спокійно спати майже в кожній часті "Укр. Гола", а бо котрої небув іншої "реалістичної" газети виснується вони на робітничій рідній шашківці. Про щоб вони не писали, то пишуть за здоров'я і кичать за упокоє. В 21 ч. "Укр. Гола" якийсь "Монреалець" написав хвальковату допис про "народну роботу" укр. дітків в Монреалі, а скінчив дівкою на робітничій т-во "Воза". А головню сєй "Монреалець" бреше в своїй дописі про те, що світова війна на "піднесла фінансове положення" укр. робітників в Монреалі. Се вже треба варієти, щоби так писати з той дописі сьміють ся навіть сами члени того товариства, до якого належить сєй дописувач. Бо те "фінансове положення" робітників в Монреалі є таке, що робітників по десять і більше неможливо в тісних помешках, що сотками простують кождий ранок під дверима фабрик, що ходять по вулицях міста, обертї, на тім боці, що оббивають сотками по-

роги різних офісів в шукаю за роботою.

Але се не шкодить патрістичному панам писати про "добре фінансове положення" укр. робітників в Монреалі.

Дуже вихвалоє він свої патрістичні товариства, в яких яких на перших плані і у вісках котрих "шкери" Шенгінського і Буака, дальше в кутку, і Франка, а за кулісами дієтери розвивають з барилочків пиводобре, що дов образ і Франка захолали в кутку, щоби він не бачив сєй "народної роботи", та своїм гнобителю, що висять на стїні у вісках.

Каже тов дописувач, що робітники в т-ві "Воза" розвивають соціалістичного гузда. Так, робітники дійсно його розвивають, але не з тимом та "вісках" і не клануть собі до помічї ріжних кримінальничів з бущотного царського консулства, як се роблять вихвалоєвані дописувачем "Укр. Гола" укр. "народні діяти".

Робітники розвивають сєй гузд своїми власними силами, розвивають його вісними, адебатами і при помочі робітничої літератури та часописів. Робітники з т-ва "Воза" в Монреалі грають найкращі прессталиви, устрояють "шашківку" читальні дога з котрих давно на поміч своїм робітничій пресі, та на свої робітничі інституції і на інші робітничі діла. А що роблять зі своїми фондами ваші, "монреалець" патрістичного товариства? Покажіть хоч раз, на що ви видаєте свої товариські доходи? Ви кажете, що польські торники зроблять з нас покірних овець.

Тому то ви збираєте жертви серед укр. робітників і фермерів в Канаді та висилаєте їх петлярицями, щоби вони там помагали польській шашківці за ті гроші будувати для тих самих укр. робітників в Галичині торни. О-на се то ви заїбали. Але для нас ви торни не збудуєте. Ми і тут маємо капіталістичну торню, але нам польська шашківка відпалити ся так, як вже відпалити ся вашому "герою" Петляриці. А укр. робітники і селяни вашої ширости для польської шашківки нам не забудуєте.

Т. Заморенко.

Пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий"

Т. Мілан, Делайсімі \$2.00
В. Гинда, Бофало \$1.00
П. Аламінь, Вінніпег \$1.00
І. Сорочка, Вінніпег \$1.00
Г. Кайнер, Сесфорд \$1.00

Оттава, Ont.
Дорогий Товаришу! — Ми отримали від Східного Округного Комітету дісти на збрание фондів на нашу часопис і на Укр. Роб. Дім. І хотів тут на схожі Канади панувати там Саргон Аккадський, а коло 1900 року перед Христом Гаммурабі. Протягом тисяч літ панами сего краю були Сумерійці, Асирійці, Халдейці, Перси, Греки, Арабі і Турки.

Над Тигром стоїть нині місто Багдад, в яким живе 80.000 Магометан, 50.000 Жидів і 8.000 християн.

Колись Мезопотамія була краєм дуже урочайним. Коло рік і на ріках були греблі і насипи, якими не допускали до повеній. Але в 7-ім столітті по Христі великі повені знищили насипи і перемінили велику часть краю в пустиню.

Чорна вісна в Галичині. В околицях Боршева, Станиславова, Отинії, Тисменці і Скалату появилася правдива т. зв. чорна вісна. На днях були три її випадки і у Львові, заволочені з провінції і всі покінчили ся смертю.

НАДІСЛАНЕ ДЛЯ КОГО ВОНИ ГОТУЮТЬ ТОРНИ. Монреал, Кве. Рух серед укр. робітників в різних місцевостях Канади не дає патрістичному панам спокійно спати майже в кожній часті "Укр. Гола", а бо котрої небув іншої "реалістичної" газети виснується вони на робітничій рідній шашківці. Про щоб вони не писали, то пишуть за здоров'я і кичать за упокоє. В 21 ч. "Укр. Гола" якийсь "Монреалець" написав хвальковату допис про "народну роботу" укр. дітків в Монреалі, а скінчив дівкою на робітничій т-во "Воза". А головню сєй "Монреалець" бреше в своїй дописі про те, що світова війна на "піднесла фінансове положення" укр. робітників в Монреалі. Се вже треба варієти, щоби так писати з той дописі сьміють ся навіть сами члени того товариства, до якого належить сєй дописувач. Бо те "фінансове положення" робітників в Монреалі є таке, що робітників по десять і більше неможливо в тісних помешках, що сотками простують кождий ранок під дверима фабрик, що ходять по вулицях міста, обертї, на тім боці, що оббивають сотками по-

роги різних офісів в шукаю за роботою.

Але се не шкодить патрістичному панам писати про "добре фінансове положення" укр. робітників в Монреалі.

Дуже вихвалоє він свої патрістичні товариства, в яких яких на перших плані і у вісках котрих "шкери" Шенгінського і Буака, дальше в кутку, і Франка, а за кулісами дієтери розвивають з барилочків пиводобре, що дов образ і Франка захолали в кутку, щоби він не бачив сєй "народної роботи", та своїм гнобителю, що висять на стїні у вісках.

Каже тов дописувач, що робітники в т-ві "Воза" розвивають соціалістичного гузда. Так, робітники дійсно його розвивають, але не з тимом та "вісках" і не клануть собі до помічї ріжних кримінальничів з бущотного царського консулства, як се роблять вихвалоєвані дописувачем "Укр. Гола" укр. "народні діяти".

Робітники розвивають сєй гузд своїми власними силами, розвивають його вісними, адебатами і при помочі робітничої літератури та часописів. Робітники з т-ва "Воза" в Монреалі грають найкращі прессталиви, устрояють "шашківку" читальні дога з котрих давно на поміч своїм робітничій пресі, та на свої робітничі інституції і на інші робітничі діла. А що роблять зі своїми фондами ваші, "монреалець" патрістичного товариства? Покажіть хоч раз, на що ви видаєте свої товариські доходи? Ви кажете, що польські торники зроблять з нас покірних овець.

Тому то ви збираєте жертви серед укр. робітників і фермерів в Канаді та висилаєте їх петлярицями, щоби вони там помагали польській шашківці за ті гроші будувати для тих самих укр. робітників в Галичині торни. О-на се то ви заїбали. Але для нас ви торни не збудуєте. Ми і тут маємо капіталістичну торню, але нам польська шашківка відпалити ся так, як вже відпалити ся вашому "герою" Петляриці. А укр. робітники і селяни вашої ширости для польської шашківки нам не забудуєте.

Т. Заморенко.

Пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий"

Т. Мілан, Делайсімі \$2.00
В. Гинда, Бофало \$1.00
П. Аламінь, Вінніпег \$1.00
І. Сорочка, Вінніпег \$1.00
Г. Кайнер, Сесфорд \$1.00

Оттава, Ont.
Дорогий Товаришу! — Ми отримали від Східного Округного Комітету дісти на збрание фондів на нашу часопис і на Укр. Роб. Дім. І хотів тут на схожі Канади панувати там Саргон Аккадський, а коло 1900 року перед Христом Гаммурабі. Протягом тисяч літ панами сего краю були Сумерійці, Асирійці, Халдейці, Перси, Греки, Арабі і Турки.

Над Тигром стоїть нині місто Багдад, в яким живе 80.000 Магометан, 50.000 Жидів і 8.000 християн.

Колись Мезопотамія була краєм дуже урочайним. Коло рік і на ріках були греблі і насипи, якими не допускали до повеній. Але в 7-ім столітті по Христі великі повені знищили насипи і перемінили велику часть краю в пустиню.

Трансана, Маг.

В місци маю на пресовий фонд "У. Р. В." зложити саїдуєчі:

Прес. Тов. "Просвіта" ім. Т. Шевченка \$10.00
П. Романюк \$2.00
С. Паскевич \$2.00
П. Тостановський \$2.00
Ф. Рабий \$2.00
А. Кац \$2.00
Е. Саломка \$2.00
Од. Куняк \$1.00
П. Данилюк \$1.00
К. Шандарук \$1.00
В. Черевко \$1.00
М. Буца \$1.00
А. Касинчук \$1.00
Ю. Вербицький \$1.00
М. Харенко \$1.00
М. С. \$1.00
А. Сажук \$1.00
А. Пура \$1.00

Анна Дутка \$1.00
Е. Кабан \$1.00
Н. Гомеюк \$1.00
П. Грабовський \$1.00
Дж. Марголіс \$1.00
Дж. Блаштанів \$1.00
П. Боцин \$1.00
П. Лопух \$1.00
Г. Релетівський \$1.00
І. Пашчук \$1.00
М. Лопух \$1.00
С. Литвин \$1.00
П. Лоза \$1.00
С. Пуяда \$1.00
І. Зюбринський \$1.00
Ф. Білінський \$1.00
Віктор Ваза \$1.00
С. Мусиенко \$1.00
Ю. Гевега \$1.00

А. Гевега \$1.00
Т. Поліщук \$1.00
К. Сомик \$1.00
С. Литвин \$1.00
А. Ніколюк \$1.00
Н. Ринин \$1.00
Ф. Касян \$1.00
Ф. Гессек \$1.00
Я. Митий \$1.00
А. Вельдлюк \$1.00
А. Копоба \$1.00
М. Ярмак \$1.00
І. Літман \$1.00
Н. Шмигельський \$1.00
С. Рачук \$1.00
Н. Гроздзік \$1.00
П. Вербицький \$1.00
П. Баранецький \$1.00
М. Мойсей \$1.00

С. Бабій 40 ц., А. Дублян 35 ц., Н. Бабій 30 ц. по 25 ц. М. Грамалюк, С. Маслюк, В. Ніколюк, Р. Балабан, І. Бузак, Ю. Крисько, Ф. Хижий, С. М. Ф. Кішинський, П. Малинчук, М. Касинчук, М. Малий, М. Гевега, Ю. Крисько, Т. Дескач, І. Ніколюк, Н. Машко, К. Шандарук, І. Осецький, І. Янцківський, І. Еміль, Ю. Масляк, І. Лозарик, М. Гольберг, і І. Гаона, Н. Пашенчик 15 ц. Разом \$65.70

Укр. Нар. Каса Хорих приоблалади \$16.00, але комітет для збрания фонду сих грошей ще не одержав. Можливо, що У. Н. К. Х. гроші виврост до "У. Р. В."

Від імені тов. "Просвіта" і "У. Р. В." комітет складає ширю подяку всім жертводавцям, як також колекторам.

Тов. Просвіта ім. Т. Шевченка.

Ватерло, Ont.
На пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" зложити свої жертви саїдуєчі товариші з Ватерло і Кіберн:

М. Лувечий \$1.00
М. Яковчук \$1.00
М. Крисько \$1.00
П. Дмитришин \$1.00
С. Соколовський \$1.00
Н. Пушечин \$1.00
В. Санишин \$1.00
Т. Барабан \$1.00
І. Савка \$1.00
Г. Балак \$1.00
О. Федорук \$1.00
Н. Н. \$1.00

Жертводавцям ширя подяка. П. Дмитришин.

Вест Форт Віліам, Ont.
Дорогий Товаришу! Заслаю Вам почтовий переказ на \$40.00, котро Товариство "Зап. Ст." внасигнувало зі своєї каси в місяць май на сплату доугу Укр. Роб. Дому і на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий". З того ухвалено членами т-ва "Зап. Стів" \$20.00 на сплату доугу Укр. Роб. Дому і \$20.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий".

За Товариство, В. П. Гілкредст, Алта

Шан. Тов. Редактор! Прошу помістити сво маленьку допис в нашій часописі "У. Р. В." з нагоди приїзду до нас організатора від З. О. К. тов. Васкна з Едмонтона, ми, товариші, зібраний ся на вічу і вислухали довшої промови тов. Васкна, в котрій він згадав також і про нашу часопис в яким положено знаходити ся вона в теперішній час, а значю як значіме має вона для укр. робітників, ми зібраний між собою \$27.75 на пресовий фонд. Вислаючи сї гроші визнаємо всіх товари-

шів щоби не забували на свою одинокую часопис а помагали її чим змога, щоби в короткі ми могли бачити її дванадцять.

Ваш за красу будучисть, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводавцям ширя подяка, Д. Івасюк, секр.

Всім жертводав